

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ענת דבי

תובע פלוני

נגד

נתבעת רשתות תאורה בע"מ

פסק דין

1. לפניי תביעת נזקי גוף שעניינה אירוע מיום 9.7.14.

2

3 הנתבעת הינה יבואנית גופי תאורה והייתה מעסיקתו של התובע במועד האירוע.

4

5 התאונה נשוא התביעה:

6

7 2. בכתב התביעה ובתצהיר העדות הראשית מטעמו טען התובע כדלקמן:

8

9 התובע, יליד 1947, הועסק כנהג אצל הנתבעת. הגדרת תפקידו כנהג אצל הנתבעת כללה,

10 בין היתר, העמסת הסחורה ופריקתה מן המשאית.

11

12 בבוקר יום האירוע, יצא התובע לסניף הנתבעת בירושלים עם משאית עמוסה בסחורה, שם

13 פרק 16 מדפים, במשקל של 40-50 ק"ג לערך כל מדף. לאחר מכן, נסע לסניף אחר של

14 החברה בקניון הדר בירושלים, שם העמיס על המשאית כ-40 משטחים, במשקל שנע בין

15 200-400 ק"ג למשטח, וזאת ב-3 סבבים. בכל סבב העמיס התובע בין 13-14 משטחים וחוזר

16 חלילה, כאשר מרחק ההליכה מן הקניון ועד המשאית הינו כ-130 מ' לכל כיוון. התובע עשה

17 זאת בעצמו וללא עזרה. עוד באותו היום, נסע מירושלים לקריית התעופה, שם מצוי הסניף

18 הראשי של הנתבעת, ופרק משטחים עם סחורה פגומה וכן העמיס משטחים ליום שלמחרת.

19

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

1 התובע ציין, כי פעולות ההעמסה והפריקה באותו יום היו חריגות בהיקפן, זאת בעקבות
2 סגירת 2 סניפים של הנתבעת והעברת מלוא הציוד שהיה באותם סניפים לסניף אחד גדול.
3
4 פעולת גרירת העגלה נעשתה באופן הבא: התובע הכניס את עגלת המשטחים הידנית מתחת
5 למשטח, לצורך נשיאתו, והרים וגרר את העגלה באופן ידני עד ליעדה, כשגופו משמש
6 כ"מנוע" של העגלה. פעולה זו כרוכה במאמץ גופני רב. התובע נאלץ לבצע את כל העבודה
7 לבדו, משום שחשש מפיטוריו עקב גילו ולאור מצבו הכלכלי חשש להיוותר ללא עבודה.
8 למחרת היום, הנתבעת שלחה נהג אחר לבצע את השינוע, אך הוא תוגבר ב-2 סבלים
9 נוספים.

10
11 התובע ציין, כי ביום האירוע, כאשר הבחין התובע בכמות הסחורה שהתבקש להעמיס
12 ולפרוק, התקשר למנהל התפעול שלו (יואל) וביקש ממנו כי ישלח לו תגבורת. יואל הפנה
13 את התובע למנהל האזור האחראי על הסניפים בירושלים, אך הלה התעלם מפניותיו.

14
15 התובע הדגיש, כי מעולם לא ניתנו לו הנחיות להיעזר בעובד נוסף לצורך שינוע מטען כבד
16 משקל.

17
18 התובע טען, כי לאחר התאונה חש כאבים עזים, אך חשש כי יפוטר ולכן המשיך לעבוד.
19 לאחר יומיים נוספים של עבודה, גופו קרס והוא נותר מרותק למיטתו וסבל כאבים למשך
20 תקופה ארוכה ועד היום.

21
22 3. התובע הגיש גם תצהיר עדות ראשית מטעם אשתו, צילה הדר דקל (להלן: "צילה"), אשר
23 הצהירה כי ביום האירוע הגיע בעלה מעבודתו כשהוא כאוב וסיפר לה כי גרר משא כבד
24 במהלך עבודתו וחווה פציעה. צילה תמכה בגרסתו של התובע כי חשש מפיטוריו ולכן
25 המשיך לעבוד, עד שקרס.

26
27 4. הנתבעת טענה בכתב ההגנה ובתצהיר עדות ראשית של מר יואל חימי – מנהל הלוגיסטיקה
28 והמנהל הישיר של התובע (להלן: "יואל"), שהוגש מטעמה, כדלקמן:

29
30 התובע לא דיווח דבר ביום בו נטען כי אירעה התאונה. רק לאחר מספר שבועות אמר
31 התובע כי הוא סובל מכאבים ואז יצא לחופשת מחלה.
32

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 נטען, כי התובע עבד אצל הנתבעת כנהג משאית. במסגרת הגדרת תפקידו כנהג משאית,
2 מוטל על התובע להעמיס משטחים למשאית וממנה לחנויות ולמסור חבילות. לעיתים
3 ולפי הצורך, מבצעים הנהגים גם שינוע של מדפים מחנות לחנות.
4
5 ביום הרלוונטי, אכן איחדה הנתבעת שתי חנויות בירושלים והיה צורך לפנות מדפים,
6 חלקם למחסן וחלקם לחנות החדשה. כל מדף שוקל 50-100 קילו ולכן עבודה כזו אינה
7 מבוצעת בשום אופן ע"י אדם אחד ויואל מעולם לא נתן הנחייה לבצע עבודה כזו לבד.
8 בשל משקלם הכבד של המדפים גם לא ניתן לבצע עבודה כזו לבד.
9
10 יואל לא זכר מי היה אמור לבצע את העבודה באותו יום יחד עם התובע ומי היה בצוות
11 של התובע, אך עבודה כזו תמיד מבוצעת בצוותא עם המלקטים ועובדי החנות, שחלק
12 מתפקידם הוא לסייע לנהגים כאשר מגיע ציוד כבד.
13
14 יואל אינו זוכר פניה של התובע אליו לצורך קבלת סיוע. בכל אופן, אילו היה התובע פונה
15 אליו, לא היה מניח לו לעבוד מבלי שדאג לעובד נוסף שיעזור לו.
16
17 יואל הבהיר, כי שיטת העבודה המוכרת היא, כי יש לבצע עבודה כזו בצוותים וכי התובע
18 ידע זאת.
19
20 5. בחקירתו הנגדית של יואל הודה הלה כי יום התאונה היה יום עבודה חריג ומאומץ, שכן
21 הנתבעת העבירה באותו יום את סניפה. לכן, התובע נדרש להעביר יותר סחורה ונדרש
22 להעביר גם מדפים. יואל גם הודה, כי התובע היה הנהג היחיד שעבד באותו היום, כי כך
23 היה סידור העבודה.
24
25 כמו כן, הודה כי קיימים עדים נוספים רלוונטיים, שיכולים היו להעיד יותר טוב על נסיבות
26 התאונה: אילן, מנהל עבודה אשר עדיין עובד אצל הנתבעת, אך נטען כי אינו זוכר דבר;
27 מנהל נוסף בשם ניר, אשר אינו עובד כבר אצל הנתבעת, אך לא נעשה מאמץ לאתרו.
28 יואל גם הודה בחקירתו, כי לא בדק ברישומי הנתבעת מי עבד באותו היום עם התובע, על
29 מנת לברר אם קיימים עדים נוספים לעניין.
30
31 6. מסקנות לעניין נסיבות התאונה:
32 התובע העיד כי יום התאונה היה יום עבודה חריג ומאומץ, מכיוון שבאותו היום העבירה
33 הנתבעת את חנותה. עדותו של התובע נתמכה בעדותו של יואל, שהודה בחריגותו של היום
34 וגם הודה כי התובע היה הנהג היחיד שעבד באותו היום.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

1

2 הנתבעת לא חלקה על משקלה וטיבה של הסחורה אשר נדרש התובע להעביר, אך טענה כי,
3 בניגוד לטענת התובע, התובע לא ביצע את העבודה לבדו. לחילופין, לא היה אמור לבצע את
4 העבודה לבדו.

5

6 עדותו של התובע לעניין זה הייתה אמינה בעיניי ולא נסתרה בחקירה הנגדית. מאידך,
7 הנתבעת הביאה מטעמה עד, אשר אינו העד המיטבי, שכן היו מנהלי עבודה אשר עבדו מול
8 התובע באותו יום והיה באפשרותם להעיד מכלי ראשון על אירועי אותו היום. הכוונה היא,
9 לאילן וניר, אשר לא הובאו לעדות והנתבעת גם לא הסבירה מהי הסיבה לאי העדתם. אילן
10 עדיין עובד אצל הנתבעת ואת ניר כלל לא היה ניסיון לאתר. אציין, כי היה באפשרותה של
11 הנתבעת לאתר באמצעות רישומי סידור העבודה אצלה את שמותיהם של עובדים נוספים
12 אשר עבדו באותו היום עם התובע, אך יואל הודה כי הדבר לא נעשה. העובדה כי הנתבעת
13 לא הביאה עדים רלוונטיים ומהותיים מטעמה על מנת להעיד על קורות אותו היום פועלת
14 לחובתה של הנתבעת ומחזקת את גרסתו של התובע.

15

16 הנתבעת טענה בלהט כי העובדה כי התובע לא דיווח באותו היום על התאונה ולא אמר דבר
17 על כאביו מטילה ספק באמינות גרסתו באשר לקרות האירוע בכללותו. אלא, שהתובע מסר
18 הסבר לכך כי לא דיווח לנתבעת על התאונה באותו היום כאשר העיד, כי חשש מפיטוריו
19 בשל גילו ובשל מצבו הכלכלי. מצאתי הסבר זה משכנע ומספק. לא התעלמתי מכך כי
20 בחקירתו הודה התובע כי לא איימו עליו בפיטורין (עמ' 3 ש' 19-18), אך מקובל עליי כי
21 המדובר היה בתחושה סובייקטיבית של התובע, אשר הייתה נעוצה בין היתר בגילו
22 המבוגר.

23

24 7. התובע העיד, כי ביקש מיואל שישלח לו עזרה, אך יואל הורה לו לפנות למנהל האזור שלו
25 והלה התעלם מבקשתו. יושם לב, כי יואל בתצהירו אינו מכחיש את הטענה, אלא טוען כי
26 לא זכורה לו פניה כזו (סעי' 16 לתצהיר העדות הראשית). מדובר בהכחשה רפה. וגם כאן,
27 מנהל האזור לא הובא לעדות ע"י הנתבעת על מנת לפרוס את גרסתו באשר לעניין זה. גם
28 עובדה זו נזקפת לחובת הנתבעת.

29

30 8. נוכח האמור לעיל, אני קובעת כי התאונה אירעה במהלך יום עבודה עמוס ומאומץ במיוחד,
31 כאשר התובע נדרש לבצע העברה של סחורות כבדות במיוחד בעצמו וללא עזרה, ביקש עזרה
32 וזכה להתעלמות מטעם מנהליו.

33

34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

שאלת החבות

9. ההלכה הנוהגת היא, כי מעביד חב חובת זהירות מוגברת כלפי עובדיו (ע"א 662/89 מדינת ישראל נ' קרבון, פ"ד מה(2) 593; ע"א 8133/03 יצחק נ' לוטם שיווק בע"מ, פ"ד נט(3) 66; ע"פ 478/73 פנקס נ' מדינת ישראל, פ"מ כז(2) 617).

ביסוד הלכה זו ניצבת ההנחה שבידי המעביד נמצא הידע בכל הנוגע לסיכונים מוחשיים ופוטנציאליים במקום העבודה וכן היכולת הממשית למנוע את אותם סיכונים. המעביד הוא "מונע הנזק הטוב והזול" הצדקה אפשרית נוספת להטלת חובת זהירות מוגברת על המעביד היא העובדה שעל מעבידים מוטלת אחריות מעין מוסרית להבטיח את שלום עובדיהם (משה ויסמן חבות מעבידים 21 מה' ראשונה, עמ' 30), בשים לב ליחסי הקרבה שבין עובד למעביד, ובשים לב לפערי הידע בין שני הגורמים.

10. חובת הזהירות ביחסי עובד-מעביד מטילה על המעביד אחריות רחבה מזו המוטלת על אדם כלפי חברו במקרים אחרים בהם קמה חובת זהירות (ראו: ע"א 111/68 "לפידות" חברת מחפשי נפט לישראל בע"מ נ. שליטר, פ"ד כב(2) 379), אם כי אין מדובר באחריות מוחלטת המוטלת בגין כל סיכון באשר הוא שנוצר במהלך העבודה (ע"א 371/90 סובחי נ' רכבת ישראל, פ"ד מז(3) 345, 348).

11. חובת הזהירות בין מעביד לעובד כוללת דרישה מן המעביד לדאוג לצוות עובדים מיומן, לספק לעובד חומרים ראויים לצורך ביצוע העבודה וכן להנהיג שיטות עבודה מתאימות ולפקח באופן יעיל על דרך ביצוע העבודה (ראו: ע"פ 876/76 ויינגרטן נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(2) 29). נקודת המוצא היא, כי ככלל חלה חובת זהירות מוגברת על מעסיק כלפי עובדו, הכוללת את החובה לנקוט בכל אמצעי הזהירות הסבירים, ובכלל זה להכשיר, להדריך, לפקח ולספק לעובד כלי עבודה מתאימים לצורך ביצוע העבודה.

12. בענייננו: קיימת חובת זהירות של הנתבעת כלפי התובע, שכן התאונה אירעה במסגרת הסיכונים של התובע בביצוע עבודתו, כפי שהוגדרה ע"י הנתבעת. הנתבעת גם לא חלקה על קיומה של חובת זהירות זו.

13. כאן המקום לברר האם מתקיים יסוד ההתרשלות. בבחינת שאלת ההתרשלות על בית המשפט להידרש לשאלה העובדתית בדבר מסכת האירועים אשר יצרה את

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

הנזק ולבחון האם התנהגות הנתבעת הייתה בלתי ראויה, באופן החורג מסטנדרט
הזהירות האובייקטיבי לפיו היה פועל אדם סביר באותן נסיבות (ראו: ע"א
5604/94 חמד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 498), כך שיש להטיל עליה אחריות.

14. האם הנתבעת קיימה הדרכות לעובדיה?

יואל הצהיר בתצהירו כי "ההנחיה החד משמעית ושיטת העבודה המוכרת היא לבצע את
העבודות האלה בצוותים" (סעי' 20). אדגיש, כי יואל לא הצהיר כי הנתבעת מעבירה הדרכות
מסודרות באשר לכלל הבטיחות הנדרשים בעבודה, אלא כי קיימת "שיטת עבודה מוכרת".
וגם על "שיטת עבודה" זו לא הובאו כל עדויות. ויתירה מכך, עצם העובדה כי התובע שובץ
באותו יום כנהג יחיד כלשעצמה סותרת את הטענה כי קיימת שיטה של עבודה בצוותים.
ואדגיש, אין די ב"שיטת עבודה". נדרשת הדרכה מסודרת באשר לאופן ביצועה של העבודה,
הן מבחינת אופן נשיאת המשאות והן מבחינת עבודת הצוות המחויבת במקרים מסוימים.

התובע העיד כי לא נעשתה הדרכה כזו ועדותו לא נסתרה.

יואל העיד, כי קצין הבטיחות קיים הדרכה לנהגים פעם בשנה (טענה שעלתה לראשונה
בחקירתו), אך קצין הבטיחות שעבד באותה תקופה לא הובא לעדות. גם קצין הבטיחות
המועסק כיום בנתבעת לא הובא לעדות, על מנת שיעיד על נהלי ההדרכות השגורים של
הנתבעת.

נוכח האמור, אני מקבלת את גרסת התובע כי לא עבר הדרכה באשר לכללי הבטיחות
בעבודתו ובאשר לכללי עבודה בצוות במקרים מסוימים.

15. באשר ליום התאונה - התובע נדרש לשנע ולהעביר סחורות בכמות גדולה ובמשקל כבד,
כשהוא הנהג ביחיד באותה משמרת וללא שנשלח לו סיוע. יואל עצמו הודה בתצהירו כי
מדובר במשקל כבד מאוד, עד כי לדעתו "אין כל דרך לבצע את העבודה לבד". הדבר מצביע
כאלף עדים על הקושי הפיזי עימו התמודד התובע.

יואל הצהיר בתצהירו (סעי' 9) כי מעולם לא נתן לתובע הוראה לבצע את ההובלה לבדו
וללא עזרה. אלא, שיואל הודה בחקירתו כי התובע היה הנהג היחיד באותו היום (עמ' 16
ש' 8). משמעות הדבר היא, כי גם אם לא ניתנה הוראה לתובע הוראה מפורשת לשאת את
הסחורות לבדו, הרי שהסיטואציה שנוצרה הייתה כזו שבהיותו נהג המשאית היחיד,
נדרש ממנו לבצע את העבודה לבדו.

יצוין, כי הנתבעת טענה כי מתפקידם של עובדי הסניפים לסייע לנהגים בשינוע הסחורות,
אך התובע הכחיש זאת והנתבעת לא הביאה אף עד מטעמה להעיד על כך.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 17-02-8345 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

- 1
- 2 16. יואל השיב בחקירתו הנגדית כי המרחק בין סניף לסניף הוא כמה מאות מטרים. יואל העיד
- 3 כי "נהגים לפעמים רוצים להיות חמורים ולעבוד קשה" ואם התובע בחר ללכת ברגל
- 4 כשהוא נושא את המשא הכבד, אז "זו בעיה שלו" (עמ' 17 ש' 17).
- 5
- 6 העובדה כי הנהגים לפעמים "רוצים להיות חמורים" כדבריו, מלמדת על כך כי הנתבעת
- 7 לא הדריכה את הנהגים מטעמה בדבר כללי התנהלות נכונים ובטוחים בעבודה. דוגמה
- 8 טובה להתייחסותה של הנתבעת לנושא זה היא אמירתו של יואל בעניינו של התובע כי אם
- 9 התובע בחר לשאת את המשא ברגל ולא לשנעו במשאית- זו בעיה שלו.
- 10
- 11 17. החובה למסור לעובד מידע עדכני בדבר הסיכונים הקיימים בעבודתו וליתן הדרכות בדבר
- 12 מניעת סיכונים והגנה מפניהם היא חובה כללית וגורפת לנקוט בכל האמצעים הסבירים על
- 13 מנת לוודא שהעובדים יוכלו לבצע את עבודתם בתנאי בטיחות אופטימליים.
- 14
- 15 אלא, שהמעביד אינו יוצא ידי חובתו מעצם אספקת האמצעים המגנים והעברת ההדרכה.
- 16 עליו לפקח גם באופן יעיל על בצוע ומילוי כראוי של כל ההנחיות (ראו: ע"א 663/88
- 17 שיריזיאן נ' לבידי אשקלון בע"מ, פ"ד מז(3) 225 (1993); ע"א 707/79 וינר את טיקו נ'
- 18 אמסלם, פ"ד לה(2) 209 (1980); ע"א 5425/97 עיריית קרית מוצקין נ' דביר, פ"ד נג(3)
- 19 172 (1999); ע"א 371/90 סובחי נ' רכבת ישראל, פ"ד מז(3) 345 (1993); ע"א 655/80
- 20 מפעלי קרור בצפון בע"מ נ' מרציאנו, פ"ד לו(2) 592). כלומר, על המעביד חובה להגן על
- 21 העובד גם מפני רשלנותו הוא וגם מפני טעויותיו (ע"א 477/85 בוארון נ' עיריית נתניה, פ"ד
- 22 מב(1) 415 (1988)).
- 23
- 24 18. מסקנתי מכל האמור לעיל הינה, כי הנתבעת התרשלה במספר מובנים:
- 25
- 26 בכך שלא מסרה מידע בדבר הסיכונים בעבודה ומניעתם, לא קיימה הדרכות בדבר כללי
- 27 עבודה בטוחה במקום העבודה, הן מבחינת אופן נשיאת המשאות והן מבחינת התנהלות
- 28 נכונה של הנהגים, בעצמם ובעבודה המשותפת שלהם כצוות.
- 29
- 30 הנתבעת גם התרשלה בכך שלא היה פיקוח באופן שוטף על בטיחות עבודתם של הנהגים.
- 31 מעדותו של יואל עלה, כי הנהגים מצאו שיטות יצירתיות ולא נכונות לביצוע העבודה. כך
- 32 גם על התובע עצמו לא היה פיקוח במקום ואף מנהל עבודה לא השגיח אם התובע מבצע
- 33 את עבודתו באופן בטוח ושאינו מסכן את בריאותו.
- 34

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

התרשלותה של הנתבעת באה לידי ביטוי גם בכך כי ביום התאונה, שהיה חריג בכל הנוגע למשקלן של הסחורות שהיה צורך לשנען, שובץ התובע כנהג יחיד, במיוחד בשים לב לגילו הלא צעיר.

התנהלותה של הנתבעת חרגה מסטנדרט התנהלות של מעסיק סביר. חריגה זו מסטנדרט ההתנהלות הסביר הייתה הגורם לקרות התאונה, כאשר היה על הנתבעת לצפות כי כתוצאה מהתנהלות זו תתרחש תאונה ויגרם נזק. על כן, הנתבעת חבה באחרות לקרות התאונה.

אשם תורם

19. הוכח, כי התובע נדרש לבצע לבדו העברת ונשיאה של משא כבד. התובע ביקש עזרה, אך לא נענה.

העובדה כי התובע בחר לשנע את הסחורות הכבדות ברגל למרחק לא קצר ולא להסיען במשאית את כבדת הדרך, תרמה לקרות האירוע. יש לזכור, כי התובע לא היה אדם צעיר. כמו כן, לתובע הייתה כבר באותו מועד היסטוריה של בעיות אורתופדיות ולכן, היה עליו לנקוט במשנה זהירות. היה על התובע לעמוד על דרישתו לקבל עזרה. נוכח האמור, אני מייחסת לתובע אשם תורם בשיעור 10%.

הנזק

20. התאונה נשוא התביעה הוכרה כתאונת עבודה ע"י המל"ל. מל"ל קבע לתובע 0% נכות צמיתה.

21. הצדדים הגישו חוו"ד אורתופדית מטעמם. נוכח הפער בין חוות הדעת, מונה מומחה מטעם בית המשפט - ד"ר אהרון צ'ציק. המומחה קבע כי כתוצאה מן התאונה נותר התובע סובל מהגבלה בתנועות הגב התחתון ומפרק הירך.

ד"ר צ'ציק קבע, כי לתובע 20% נכות בגין בעיית הגב התחתון לפי תקנה 37(7)(ב) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות נפגעי עבודה), תשס"ז-1956 (להלן: "תקנות המל"ל"), כאשר מחצית ממנה יוחסה למצב קודם ומחצית (10%) החמרה בגין התאונה דן.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 17-02-8345 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

1 כמו כן, קבע ד"ר צ'ציק 20% נכות למפרק ירך ימין לפי תקנה 35(1)(ג) לתקנות המל"ל,
2 כאשר מתוך כך יוחסו שני שליש למצב קודם והחמרה (בשיעור 6.66%) בגין התאונה
3 נשוא התביעה.
4 בסה"כ: נקבעה נכות משוקללת בשיעור 15.9%.

הנכות התפקודית

8 22. נכותו התפקודית של התובע מצויה בתחום שיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט, בהתאם
9 למכלול הראיות המובאות בפניו באשר להשפעת הנכות הרפואית על תפקודו.

11 23. הלכה היא, כי הנכות הרפואית אמנם משמשת נקודת מוצא, אולם על בית המשפט לבחון
12 את השפעתה על התובע הספציפי הנדון. בין היתר, יש ליתן משקל להיקפה, אופייה
13 ומיקומה של הפגיעה, תוך התייחסות להשפעת הנכות על מקצועו של הנפגע. לעניין זה, יש
14 לקחת בחשבון את גילו של הנפגע, השכלתו וכישוריו. משקל ממשי יינתן לראיות בדבר
15 ההשלכה בפועל על תפקודו של הנפגע, כשאחת מן האינדיקציות לכך הינה השפעה על שכרו
16 של הנפגע (ראו: ע"א 3049/03 גירוגיסיאן נ. רמזי, פורסם בנבו)

18 24. עוד נקבע בפסיקה, כי נכות בתחום האורתופדיה משקפת על פי רוב גם את מידת הפגיעה
19 ביכולת התפקוד הכללי (ראו: ע"א 5175/06 כלל חברה לביטוח בע"מ נ. אסרף, פורסם
20 בנבו).

22 25. התובע טען, כי יש לקבוע נכות תפקודית הזוהה לנכות הרפואית שנקבעה לו. הנתבעת מאידך
23 טענה, כי יש להעמיד את נכותו התפקודית לכל היותר על 10%, זאת בשל גילו במועד
24 התאונה ומצבו הרפואי הקודם.

26 26. התובע היה במועד התאונה בן 67. כיום הינו בן 74. לתובע השכלה של 12 שנות לימוד וכל
27 ניסיונו התעסוקתי היה בעבודת כפיים. התובע עבד בעבר כחקלאי והועסק אצל הנתבעת
28 החל משנת 2011.

30 27. לקחתי בחשבון את גילו של התובע בעת התאונה, התחשבתי בעובדה כי כישוריו של התובע
31 מתמצים בתחום עבודת כפיים ולקחתי בחשבון כי סבל מבעיות אורתופדיות בעברו טרם
32 התאונה. לאור כל האמור, לא מצאתי לחרוג משיעור הנכות הרפואית שנקבעה לתובע,
33 לקולא או לחומרא.

34 על כן, אני קובעת כי נכותו התפקודית של התובע הינה בשיעור 15.9%.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

ראשי הנזק

28. הפסדי שכר לעבר:

28.1 עובר לקרות התאונה עבד התובע אצל הנתבעת בשכר חודשי ממוצע בסך 8,358 ₪ (דו"ח רציפות העסקה במל"ל). הנתבעת שילמה לתובע משכורת מלאה עד סוף אוגוסט 2018. התובע קיבל 3 חודשי דמ"פ ממל"ל. יוצא, שיש להשלים 25% מ-3 משכורות אלו, בסך כולל של 6,269 ₪.

28.2 בינואר 2015 התובע עבד וקיבל שכר מלא בסך 10,153 ₪ וכן עבד בעבודה נוספת והשתכר 3,622 ₪.

28.3 התובע פוטר בתאריך 8.2.15. התובע שב לעבוד ביוני 2016 ועבד עד דצמבר 2016 במשרה חלקית בשכר ממוצע בסך 5,980 ₪ בחודש. התובע שב לעבוד ביולי 2017 ועבד עד דצמבר 2017 ושכרו הממוצע בחודשי עבודתו בשנת 2017 עמד ע"ס 5,373 ₪. התובע שב לעבוד במאי 2018 ועד היום. שכרו הממוצע בשנת 2018 עמד על 5,328 ₪ ובשנת 2019 עמד ע"ס 5,168 ₪.

מן האמור יוצא, כי יש לפצות התובע בגין הפסדי שכר בחודשים פברואר 2015 ועד סוף מאי 2016 (16 חודשים), בגין הפסדי שכר בתקופה מינואר 2017 ועד סוף יוני 2017 (6 חודשים) ובגין הפסדי שכר בתקופה מינואר 2018 ועד סוף אפריל 2018 (4 חודשים). בסה"כ: 26 חודשים.

אקח בחשבון כי בשנים 2014 ו-2015 עבר התובע ניתוחים אורתופדיים, אשר אינם תוצאת התאונה ובגינם היה בתקופות אי כושר. על כן, אפסוק לתובע פיצוי בגין 20 חודשים.

28.4 באשר לבסיס השכר:

לקחתי בחשבון כי במועד התאונה היה התובע בן 67 והיום הינו בן 74. לתובע עבר רפואי בתחום האורתופדי (אותו תחום בו חלה החמרה בגין התאונה). לקחתי גם בחשבון כי בתאריכים 12.10.14 ו-6.4.15 עבר התובע 2 ניתוחים אורתופדיים, אשר לפי קביעתו של ד"ר צ'ציק אינם תוצאת התאונה. לקחתי גם בחשבון, כי התובע העיד

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

1 כי תחום עיסוקו הינו בעבודת כפיים בלבד. לאור האמור, הגעתי למסקנה, כי גם ללא
2 התרחשותה של התאונה היה התובע בהכרח מצמצם את שעות עבודתו, הן בשל גילו
3 והן בשל מצבו הבריאותי. בגילו הנוכחי היה כבר חדל לעבוד.

4
5 על כן, אקח בחשבון בסיס שכר של חצי משרה, לפי ממוצע שכרו בשנות עבודתו
6 שלאחר התאונה (סך 5,462 ₪). סה"כ הפסדי עבר ל-20 חודשים, כמפורט לעיל, מגיע
7 לסכום של 109,240 ₪.

8
9 29. הפסדי שכר לעתיד - לאור האמור לעיל, אין הפסדי שכר לעתיד.

10
11 30. הפסדי פנסיה ותנאים סוציאליים לעבר ולעתיד - בשיעור 12.5% מהפסדי העבר, סך 13,655
12 ₪.

13
14 31. עזרת זולת (עבר ועתיד) – צילה, אשתו של התובע הצהירה, כי בתקופה ההחלמה הראשונה
15 טיפלה בתובע במסירות והשקיעה בכך את כל מרצה. צילה תיארה את התובע כאדם שחזר
16 לינקות ונזקק לעזרה בכל פעולה יומיומית, לרבות תמיכה נפשית. בעדותה, ייחסה צילה
17 את התיאור הנ"ל בעיקר לתקופה שממועד התאונה ועד הניתוח הראשון (באוקטובר 2014).
18 קשה לקבל את תיאורה הדרמטי של צילה באשר לתקופת ההחלמה הראשונית, בהתחשב
19 בכך כי התובע עצמו העיד כי לאחר התאונה המשיך לעבוד עוד כשבועיים, בעבודה הדורשת
20 כוח פיזי. בכל אופן, צילה הצהירה בתצהירה, כי סייעה לתובע גם בחלוף מספר חודשים
21 ממועד התאונה, מכיוון שלא חזר לעצמו.
22 לאור כל האמור, אפסוק לתובע סכום גלובלי, המשקף את עזרת הזולת לעבר ועתיד, בסך
23 7,000 ₪.

24
25 32. הוצאות רפואיות ונסיעות (עבר ועתיד) – עסקינן בתאונת עבודה ועל כן, הוצאות רפואיות
26 והוצאות הנסיעות מכוסות ע"י מל"ל. התובע צירף קבלה בגין עלויות הניתוח אך הודה כי
27 קיבל החזר בגינה מחברת הביטוח שלו. מעבר לכך, צורפו קבלות בסך כולל של 311 ₪.
28 אפסוק לתובע סכום גלובלי, המשקף את עלויות התרופות ומשככי הכאבים להם נזקק
29 ועלויות נסיעותיו לטיפולים השונים בהן נשא, בסך כולל של 15,000 ₪.

30
31 33. כאב וסבל – בהתחשב בגילו של התובע, שיעור אחוזי הנכות של התובע, אופי הנכות
32 והטיפולים להם נדרש במהלך השנים, אני פוסקת לתובע בגין כאב וסבל סך 58,000 ₪.

33
34 בסה"כ: 209,164 ₪.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 8345-02-17 פלוני נ' רשתות תאורה בע"מ

תיק חיצוני:

1 34. מתוך הסכום הנ"ל, אפחית 10% בגין אשם תורם. יוצא, כי על הנתבעת לפצות את התובע
2 בסך 188,248 ₪.

3
4 35. סוף דבר –

5
6 אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע סך 188,248 ש"ח. לסכום זה יש להוסיף הוצאות
7 אגרה ושכ"ט המומחים כפי ששולמו וכן שכ"ט עו"ד בסך 28,240 ₪ ומע"מ כדין.

8
9 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום.

10
11 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

12
13 ניתן היום, כ"ב תשרי תשפ"ב, 28 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.

14
15

ענת דבי, שופטת

16
17

